

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 239/2023
22.03.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Милене Рашић, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. и члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Миодрага Глоговца, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Обреновцу К.бр.143/22 од 05.09.2022. године и Вишег суда у Београду Кж1 743/22 од 07.12.2022. године, у седници већа одржаној дана 22.03.2023. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Миодрага Глоговца, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Обреновцу К.бр.143/22 од 05.09.2022. године и Вишег суда у Београду Кж1 743/22 од 07.12.2022. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Обреновцу К.бр.143/22 од 05.09.2022. године окривљени АА је оглашен кривим због извршења продуженог кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. и члана 61. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од 2 (две) године и 9 (девет) месеци. Окривљеном је изречена мера безбедности одузимање предмета, а како је то ближе означено у изреци пресуде. Окривљени је обавезан да плати суду на име трошкова кривичног поступка износ од 600,00 динара и на име паушала износ од 5.000,00 динара, а све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Београду Кж1 743/22 од 07.12.2022. године одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Обреновцу и браниоца окривљеног АА - адвоката Миодрага Глоговца, па је потврђена пресуда Основног суда у Обреновцу К.бр.143/22 од 05.09.2022. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Миодраг Глоговац, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине пресуду Основног суда у Обреновцу К.бр.143/22 од 05.09.2022. године и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву истиче да је побијаном правноснажном пресудом оптужба прекорачена.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Одредбом члана 420. став 1. ЗКП је прописано да се пресуда може односити само на лице које је оптужено и само на дело које је предмет оптужбе садржане у поднесеној или на главном претресу измењеној или проширеној оптужници. Дакле, из цитиране законске одредбе произилази да између оптужбе и пресуде мора постојати идентитет и подударност у погледу субјективне и објективне истоветности дела.

По налажењу Врховног касационог суда, у конкретном случају, побијаном правноснажном пресудом суд није прекорачио оптужбу, односно није повредио ни субјективни, а ни објективни идентитет оптужбе и пресуде на штету окривљеног АА. Ово имајући у виду да се правноснажна пресуда односи на исто лице - окривљеног АА и на кривично дело за које је оптужен - продужено кривично дело фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. и члана 61. КЗ, те имајући при томе у виду да су битна обележја бића кривичног дела иста и у оптужном акту Основног јавног тужиоца у Обреновцу КТ.бр.167/20 од 28.04.2022. године измењеном на главном претресу одржаном дана 01.09.2022. године и у изреци правноснажне пресуде, односно да у конкретном случају постоји потпуна идентичност чињеничног описа радње извршења предметног кривичног дела из изреке правноснажне пресуде са чињеничним описом радње дела датим у измењеном оптужном акту јавног тужиоца. Следствено

наведеном, као неосновани су оцењени наводи браниоца окривљеног којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА у осталом делу је одбачен као недозвољен.

Наиме, бранилац окривљеног у осталом делу захтева истиче да је на последњем главном претресу одржаном дана 01.09.2022. године Основни јавни тужилац у Обреновцу у потпуности изменио оптужни акт КТ.бр.167/20 од 28.04.2022. године стављајући на терет окривљеном знатно дужи период извршења кривичног дела, а коју радњу јавног тужиоца је првостепени суд погрешно подвео под прецизирање оптужног акта, иако се имајући у виду наведену измену оптужног акта заправо ради о новом оптужном акту, при чему по правилима скраћеног кривичног поступка одбрана није имала могућност да спречи овакво поступање јавног тужиоца и суда, изузев да искористи своје право на припрему одбране, а што је у конкретном случају по мишљењу браниоца било беспредметно имајући у виду доказни доступак. Изнетим наводима бранилац окривљеног по налажењу овога суда суштински указује на то да је првостепени суд у току главног претреса неправилно применио одредбу члана 409. ЗКП, а што би представљало битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3) у вези члана 409. ЗКП.

Имајући у виду да из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног у осталом делу захтев за заштиту законитости подноси због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3) у вези члана 409. ЗКП, а која повреда одредбе ЗКП не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни касациони суд у овом делу захтев браниоца окривљеног оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Миодрага Глоговца, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП захтев у односу на наведену повреду закона одбио као неоснован, док је у осталом делу на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП и члана 485. став 4. ЗКП захтев одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић